

2. Nemocenské může býti zvýšeno o 10%, trvá-li nemoc déle 13 neděl, o 20% základu svého, trvá-li nemoc déle 26 neděl a o 30%, trvá-li nemoc déle 39 neděl.

3. Pro pojištěnce, jejichž pracovní výdělek převyšuje denně Kč 37.50, mohou býti zavedeny zvláštní třídy s průměrným pracovním výdělkem denním 39 a 42 Kč a s denním nemocenským 26 Kč a 28 Kč.

4. Šestinedělkám z kruhů rodinných příslušníků může býti poskytnuto nemocenské 6 neděl před slehnutím a až do 6 neděl po slehnutí až do výše polovičního nemocenského pojištěnceva.

5. Prémie na kojení může býti členkám prodloužena až na dobu 26 týdnů.

6. Po stejnou dobu může býti poskytnuta i rodinným příslušníkům, a to až do výše $\frac{1}{4}$ nemocenského pojištěnceva.

7. Onemocnělým nebo šestinedělkám zůstavším v domácím ošetřování může býti přidělen s jich svolením ošetřovatelský personál, šestinedělkám s jich svolením ošetřování v ústavě pro šestinedělky nebo v podobném ústavě. V těchto případech mohou býti vzniklé náklady započítávány na nemocenské až do polovice jeho.

§ 8. Na případy onemocnění vzniklé před účinností tohoto nařízení nevztahují se ustanovení jeho o dávkách pokladničních.

§ 9. Ustanovení § 3 zákona ze dne 10. prosince 1918, č. 63 Sb. z. a n., o výši podpory v nezaměstnanosti, nemění se tímto nařízením.

§ 10. § 1 tohoto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení, §§ 2 až 9 prvním dnem měsíce následujícího po vyhlášení. Provedením nařízení pověřuje se ministr sociální péče. (Sb. z. a n. z 29. ledna 1921, část 7.)

Sprostředkování práce a podpory nezaměstnaných.

Výnos ministerstva soc. péče, č. j. 18351/E-1920, ze dne 17. listopadu 1920, o přiznávání podpor v nezaměstnanosti demobilisovaným legionářům.

Všem okresním správním politickým v Čechách, na Moravě a ve Slezsku a všem administrativním vrchnostem I. instance na Slovensku!

Ministerstvo sociální péče uznávajíc plně důvody, pro které demobilisovaní legionáři zasluhují zvláštního zřetele, nařizuje:

1. aby nezaměstnaní legionáři, na něž by se jinak vztahovalo ustanovení druhé věty § 3, zákona ze dne 10. prosince 1918, č. 63 Sb. z. a n., obdrželi podporu aspoň jako osoby demobilisované ve výši 4 K denně, ač-li jim nepřísluší podpora vyšší na podkladě mzdy a nemocenského oněch dělníků, kteří v témž místě a v témž oboru jsou zaměstnaní.

2. Aby při žádostech legionářů o podporu bylo zásadně upuštěno od dodržování zdejším oběžníkem ze dne 31. července 1919, č. 17253/III. předepsané 14 denní lhůty karenční.

3. Posléze se všechny politické úřady I. instance zmocňují, aby v těch okresích, kde vyplácení podpor v nezaměstnanosti je zastaveno nebo omezeno, přes tento všeobecný zákaz přiznávaly podpory v nezaměstnanosti legionářům, pro které by nebylo žádné pracovní příležitosti, nejdéle však po dobu 12 neděl, jestliže konaným šetřením o majetkových, rodinných a výdělkových poměrech v každém jednotlivém případě bude zjištěno, že by jinak jejich výživa byla ohrožena.